

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010227
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5815010227.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Evy Kyselovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2020 sťažnosť odsúdeného G. P. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/69/2015 zo dňa 29.11.2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/69/2015 zo dňa 29.11.2019 zrušuje a okresnému súdu ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Námestovo uznesením, č.k. 4T/69/2015-173 z 29.11.2019 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený G. P., nar. X.X.XXXX v V., trvale bytom V., L. XXX/XX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/69/2015 zo dňa 29.10.2015, právoplatným dňa 29.10.2015, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil s poukazom na nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/69/2015 zo dňa 29.10.2015, právoplatným dňa 29.10.2015, bol G. P. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov. G. P. bola súčasne podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložená povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenej spoločnosti AG PLAY, s.r.o. škodu vo výške 46.837,96 Eur. Odsúdený počas skúšobnej doby uhradil len časť škody v sume 3.500,- Eur. Dokazovaním vykonaným na verejnom zasadnutí mal súd preukázané, že odsúdený aj napriek tomu, že mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, túto šancu nevyužil a podmienené odsúdenie porušil tým, že počas skúšobnej doby nesplnil uloženú povinnosť. Odsúdený aj napriek tomu, že nemal žiaden zdravotný problém, ktorý by mu bránil pracovať, zarábal si len v zamestnaniach, v ktorých poberal iba minimálny príjem. Vzhľadom na uvedené je u odsúdeného plne na mieste vysloviť, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil a nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bol pôvodne podmienene odložený.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený G. P. Podanú sťažnosť odsúdený zdôvodnil prostredníctvom zvolenej obhajkyne písomným podaním zo dňa 5.2.2020, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 7.2.2020.

Odsúdený primárne namieta, že o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nebolo rozhodnuté v zákonom určenej jednoročnej lehote po uplynutí skúšobnej doby, a to bez zavinenia

odsúdeného. Vzhľadom na uvedené súd už nemohol rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody. Zo spisového materiálu vyplýva, že súd prvý termín verejné zasadnutia vytýčil ešte počas plynutia skúšobnej doby. Odsúdený sa na určený termín nedostavil, nakoľko v tom čase bol práceneschopný, doba liečenia bola objektívne podľa lekárskeho správ ukončená až vo februári 2019. Obhajoba o uvedenom upovedomila súd prípisom zo dňa 22.2.2019 a zároveň, vzhľadom na iné už naplánované pracovné povinnosti obhajcu, žiadala o vytýčenie termínu verejného zasadnutia po 9.4.2019. Termín verejného zasadnutia bol vytýčený na deň 18.4.2019, pričom súd akceptoval ospravedlnenie obhajcu a nový termín určil na deň 30.4.2019, ktorý však bol zo strany súdu krátkou cestou telefonicky zrušený. Ďalší termín bol vytýčený na deň 27.6.2019, pričom tento bol zrušený pre objektívne dôvody na strane zákonného sudcu. Nový termín verejného zasadnutia bol dňa 28.6.2019 potom súdom určený až na deň 8.10.2019. Súd opäť akceptoval žiadosť obhajcu o zmenu termínu, z dôvodu kolízie s rozsiahlou väzobnou trestnou vecou. Termín ďalšieho verejného zasadnutia bol stanovený na deň 19.11.2019, tento bol zrušený pre ospravedlnenie člena senátu a bol vytýčený termín na deň 29.11.2019. Vzhľadom na uvedený prehľad má obhajoba za to, že zo strany odsúdeného nedošlo v rámci zákonnej lehoty na rozhodnutie o osvedčení, či neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia k takému konaniu, ktoré by mohlo byť charakterizované ako úmyselné vyhýbanie sa súdnemu konaniu. Odsúdený bol štyri mesiace po ukončení skúšobnej doby v zlom zdravotnom stave (ktorý si nezapríčinil úmyselne, či sebapoškodzovaním), ktorý mu bránil osobne sa zúčastniť úkonu, o čom súdu predložil lekárske správy, ktoré boli súdom akceptované. Súd akceptoval aj ospravedlnenie obhajcu v dvoch prípadoch, pričom, vzhľadom na postup súdu, je zrejme, že dôvody uvádzané obhajcom boli opodstatnené. V troch prípadoch došlo k odročeniu naplánovaného verejného zasadnutia zo strany súdu, pričom v jednom prípade išlo, na základe objektívnych dôvodov na strane zákonného sudcu, o odročenie až na dobu 3,5 mesiaca. Súd sa pritom v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal tým, že o neosvedčení sa odsúdeného rozhodol až po uplynutí jednoročnej lehoty od skončenia skúšobnej doby a vo veci rozhodoval tak, ako by táto jednoročná lehota ešte uplynutá nebola. Súd mal v tomto prípade správne postupovať podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. (tzv. fikcia osvedčenia sa priamo zo zákona).

Ak by však sťažnostný súd neakceptoval túto argumentáciu v prospech aplikácie ustanovenia § 50 ods. 5 Tr. zák., odsúdený na zdôvodnenie podanej sťažnosti ďalej poukazuje na nasledovné:

Odôvodnenie uznesenia nezodpovedá zákonu a z tohto dôvodu je nepreskúmateľné. Z odôvodnenia uznesenia nie je zrejme, ako sa súd vysporiadal s obhajobou odsúdeného, a prečo nevyhovel návrhu obhajoby na vykonanie ďalšieho dôkazu.

Ohľadne úhrady časti spôsobenej škody vo výške 3.500,- Eur za obdobie od 15.10.2015 do 28.12.2016 odsúdený poukazuje na skutočnosť, že v tomto období (do 30.9.2016) bol evidovaný ako živnostník, a hoci jeho príjmy boli takmer nulové (čo dokumentuje v prílohe), postupne splácal škodu zo zvyšku poskytnutého úveru, ako aj zo svojich úspor. V tejto súvislosti tiež poukazuje na skutočnosť, že poškodenému mal spôsobiť celkovo škodu vo výške 62.000,- Eur, a to za fiktívne a nie reálne poberanie tržieb, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu. Do vyhlásenia rozsudku odsúdený uhradil škodu cca vo výške 15.000,- Eur, pričom prostriedky na úhradu čerpal z úveru, ktorý si bol, vzhľadom na svoje majetkové pomery, nútený zobrať. Samozrejme úver vo výške 20.000,- Eur bolo nutné aj každý mesiac splácať, čo odsúdený sám alebo za pomoci rodinných príslušníkov aj doposiaľ robí.

Od 3.10.2016 do 1.4.2018 odsúdený pracoval ako manažér v spoločnosti R.B.D. DEVELOPMENT, s.r.o., Prešov. Pracovné povinnosti si riadne plnil a ukončenie pracovného pomeru bolo zapríčinené výlučne organizačnou zmenou - zrušením pracovného miesta (v tejto súvislosti poukazuje na pracovný posudok zo dňa 14.7.2018). Je pravdou, že mesačný príjem odsúdeného v tomto období bol cca 240,- Eur a zo svojej mzdy si nemohol plniť povinnosť uloženú mu súdom.

Od 1.4.2018 až do skončenia skúšobnej doby, t.j. do 29.10.2018, bol odsúdený vedený na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie, bez priznanej finančnej podpory.

Odsúdený zdôvodnil, prečo sa nezamestnal mimo miesta svojho bydliska (rodinné problémy so 74-ročnou matkou) a prečo svoj dlh neuhrádzal v minulosti ani v minimálnych čiastkach do 50,- Eur. Odsúdený to síce v rámci svojej výpovede na verejnom zasadnutí neuviedol, avšak poškodený sa sám vyjadril, že prijíma, vzhľadom na výšku dlhu, iba vyššie čiastky cca 1.000,- Eur až 5.000,- Eur s tým, že pri splatení aspoň polovice dlžnej sumy je ochotný s odsúdeným uzavrieť splátkový kalendár, ktorý by presiahol obdobie určenej skúšobnej doby (informáciu získal odsúdený od svedka H. J.).

Je nesporné, že z pravidelného príjmu odsúdený nebol schopný uhrádzať dlžnú čiastku, avšak reálne existovali dva momenty, ktoré poskytli odsúdenému reálnu nádej, že dlžnú sumu sa mu rozhodne podarí do skončenia skúšobnej doby uhradiť.

Dňa 8.12.2015 bola na Okresnom súde Žilina podaná žaloba, ktorou sa odsúdený domáhal voči Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. finančného plnenia vo výške 32.902,59 Eur s prísl. (neskôr upravených na 32.535,- Eur). Išlo o úhradu z titulu poisťnej udalosti - krádeže jeho osobného motorového vozidla (poukazuje na návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 8.12.2015, vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 2.5.2018). Právny zástupca odsúdeného bol presvedčený o celkovom úspechu v spore a v tomto smere odsúdeného aj počas konania ubezpečoval. Odsúdený nepredpokladal, že konanie nebude v priebehu troch rokov ukončené. Rozhodnutie vo veci bolo totiž vyhlásené až dňa 7.8.2018, pričom do dňa verejného zasadnutia odsúdený nebol právnym zástupcom informovaný, či došlo alebo nedošlo k právoplatnému ukončeniu sporu.

Začiatkom roku 2018 odsúdený sprostredkoval predaj pozemku, za čo mal prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 15.000,- Eur. Z viny jedného z účastníkov kúpnej zmluvy však doposiaľ nebol samotný predaj nehnuteľnosti (čo bolo podmienkou vyplatenia finančnej odmeny pre odsúdeného) zrealizovaný. O tejto skutočnosti a jej príčinách mal vypovedať svedok navrhovaný obhajobou H. J..

Obhajoba je toho názoru, že súd nedostatočným spôsobom vyhodnotil konanie a správanie sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby. Odsúdený do konca roka 2016 uhradil čiastočne škodu vo výške 3.500,- Eur, pričom škodu uhrádzal napriek tomu, že objektívne ako živnostník nemal dostatočný príjem. Od 3.10.2016 do 1.4.2018 riadne pracoval. Hoci jeho príjem bol nízky a sám vedel, že žiadnym spôsobom nemôže škodu z neho splácať, bol si vedomý, že škodu uhradí z finančných záväzkov, ktoré mali voči nemu iné subjekty. Ak k úhrade záväzku v celkovej výške 47.535,- Eur do ukončenia skúšobnej doby nedošlo, odsúdený nemôže na tom niesť odsúdený žiadnu objektívnu zodpovednosť nemôže niesť. Je tiež na uváženie, ako súd mohol odsúdenému uložiť povinnosť uhradiť za tri roky škodu vo výške 46.837,96 Eur, čo ročne predstavovalo výšku 15.613,- Eur. Žiadny priemerný občan Slovenskej republiky, čo aj s priemerným zárobkom, nie je schopný ročne ušetriť 15.000,- Eur a popri tom ešte ako tak existovať. Je pravdou, že odsúdený prijal návrh dohody s prokurátorom (veď kto dohodu neprijme), avšak súd má nielen právo, ale aj povinnosť skúmať nielen zákonnosť, ale aj realnosť jednotlivých výrokov.

Odsúdený bol presvedčený, že získa dostatok finančných prostriedkov, aby škodu mohol v skúšobnej dobe v plnom rozsahu uhradiť a urobil pre to všetko, čo mohol. Ako prvé sa reálne spoliehal na súdnu žalobu a ako druhé, malo mu byť do skončenia skúšobnej doby vyplatených 15.000,- Eur, čo mal potvrdiť aj svedok H. J..

O doplnenie dokazovania o výsluch svedka H. J.a obhajoba požiadala písomne dňa 22.2.2019 (poukazuje na oznámenie zo dňa 22.2.2019). Zo spisového materiálu je zrejmé, že súd H. J. predvolával ako svedka na verejné zasadnutie, ktoré bolo napokon odročené. Napriek tomu, na verejné zasadnutie konané dňa 29.11.2019 už svedok predvolaný nebol a návrh obhajoby na jeho osobný výsluch bol zamietnutý.

Napriek popisovaným skutočnostiam, súd sa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia nevysporiadal tak s obhajobou odsúdeného, ako aj s predloženými listinnými dôkazmi a tiež s návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchom svedka a iba stručne konštatoval, že odsúdený si nesplnil určenú povinnosť (pretože pracoval iba za minimálny príjem), a preto je na mieste rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Odsúdený žiada, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K zdôvodneniu sťažnosti odsúdený pripojil potvrdenie o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo dňa 11.1.2017.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytykané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného G. P. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodná, a to aj z dôvodov uvedených odsúdeným v sťažnosti.

Oboznámením sa s napadnutým uznesením, ako aj obsahom celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a tiež so sťažnosťami námietkami odsúdeného krajský súd zistil nasledovné:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/69/2015 zo dňa 29.10.2015, právoplatným dňa 29.10.2015, bol G. P., nar. X.X.XXXX, uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obvinený G. P. povinný nahradiť poškodenému AG PLAY, s.r.o., Bratislava, škodu vo výške 46.837,96 Eur. Obvinenému bola podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložená aj povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému AG PLAY, s.r.o., Bratislava, škodu vo výške 46.837,96 Eur. Citovaný rozsudok bol výsledkom senátneho rozhodovania.

Napadnuté uznesenie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému pôvodne podmiennečne odložený, bolo vyhlásené na verejnom zasadnutí dňa 29.11.2019. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí (ako aj zo zvukovej nahrávky predmetného verejného zasadnutia z elektronického súdneho spisu) bolo zistené, že verejné zasadnutie sa konalo pred senátom v zložení predsedníčka senátu Mgr. Vanda Mikulášová a členovia senátu Oľga Chromeková a Mgr. Danko Jančová. Aj keď sa verejné zasadnutie konalo pred senátom zloženým z vyššie menovaných členov, napadnuté uznesenie nebolo výsledkom senátneho rozhodovania, ale jedná sa len o rozhodnutie predsedníčky senátu (uvedené vyplýva nielen zo zápisnice o verejnom zasadnutí, zo zvukového záznamu predmetného verejného zasadnutia, ale rovnako uvedené možno nepochybné vyvodíť aj z toho, že k zápisnici o verejnom zasadnutí nie je pripojená zápisnica o hlasovaní senátu a zároveň v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia sa v jeho záhlaví uvádza, že okresný súd rozhodol predsedníčkou senátu Mgr. Vandou Mikulášovou). V zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia rozhoduje súd (teda ak je konanie vedené pred senátom, rozhoduje senát, nie predseda senátu; ak by mal rozhodovať len predseda senátu, uvedené by muselo byť výslovne uvedené v zákone, že vo veci rozhodne predseda senátu). Ak teda konanie prebieha pred senátom, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody musí rozhodovať senát a nie predseda senátu. Tak z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ako aj zo samotnej zápisnice o verejnom zasadnutí pritom nie je zrejmé, z akého dôvodu v prípade napadnutého meritórneho rozhodnutia rozhodovala len predsedníčka senátu a nie senát.

Z obsahu spisového materiálu sa ďalej zisťuje, že odsúdený G. P. v konaní o jeho osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia navrhol vykonať dôkaz, a to výsluch svedka H. J.. O tomto dôkaznom návrhu odsúdeného bolo rozhodované na verejnom zasadnutí dňa 29.11.2019. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí je zrejmé, že o tomto dôkaznom návrhu bolo rozhodnuté predsedníčkou senátu postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. tak, že predsedníčka senátu tento dôkazný návrh odmietla. Aj v súvislosti s rozhodovaním o dôkaznom návrhu odsúdeného na výsluch svedka H. J. došlo k vážnemu pochybeniu v procese rozhodovania o tomto dôkaznom návrhu. Zo znenia § 272 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že o odmietnutí dôkazného návrhu pri splnení zákonných podmienok uvedených v tomto zákonom ustanovení rozhoduje súd (ak sa jedná o senátne rozhodovanie, o dôkaznom návrhu musí rozhodnúť senát; v prípade, ak by sa malo jednáť o rozhodnutie predsedu senátu, uvedené by muselo byť výslovne uvedené v zákone). Teda ak konanie prebieha pred senátom, o dôkaznom návrhu prináleží rozhodovať senátu a nie predsedovi senátu, ako k tomu nesprávne došlo v konaní pred súdom prvého stupňa.

V súvislosti s rozhodovaním o dôkaznom návrhu odsúdeného na výsluch svedka H. J. a je nutné súdu prvého stupňa tiež vytknúť, že tak v zápisnici o verejnom zasadnutí, ako ani v odôvodnení uznesenia nie sú uvedené dôvody, pre ktoré bol dôkazný návrh odsúdeného odmietnutý. Uvedené potom v tejto časti spôsobuje nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia o odmietnutí dôkazného návrhu. Ak súd návrh procesnej strany na vykonanie dôkazu odmietne, je nutné aj takéto rozhodnutie súdu, ktoré predchádza meritórnemu rozhodnutiu vo veci, zdôvodniť. Rozhodnutie o dôkaznom návrhu procesnej strany má nepochybné relevantný význam pre konečné rozhodnutie vo veci.

Súdu prvého stupňa je tiež totožne so sťažnosťnými dôvodmi nutné vytknúť nedôsledný postup pri odôvodňovaní napadnutého uznesenia podľa § 176 ods. 2 Tr. por. V danom prípade súd prvého stupňa rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody založil na tom, že odsúdený porušil povinnosť uloženú mu rozsudkom súdu v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu. V tejto súvislosti súd prvého stupňa iba veľmi stručne na strane 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia skonštatoval, že odsúdený aj napriek tomu, že nemá žiaden zdravotný problém, ktorý by mu bránil v pracovných možnostiach, si zarábal

len v zamestnaniach, v ktorých poberal len minimálny príjem. Z obsahu spisového materiálu, ako aj priebehu verejného zasadnutia, na záver ktorého bolo napadnuté uznesenie vyhlásené, je zrejmé, že odsúdený na svoju obhajobu uvádzal viaceré skutočnosti, z dôvodu ktorých podľa jeho názoru objektívne nemohol v skúšobnej dobe spôsobiť škodu nahradiť tak, ako mu to bolo uložené rozsudkom súdu. Na preukázanie svojich tvrdení súčasne doložil listinné dôkazy. Súd prvého stupňa na tieto obhajobné tvrdenia odsúdeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nereagoval, čo je v rozpore s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. a bráni náležitému prieskumu napadnutého uznesenia krajským súdom. V tejto súvislosti krajský súd upriamuje pozornosť súdu prvého stupňa na ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého, v odôvodnení uznesenia treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Ohľadne uvedeného krajský súd tiež poznamenáva, že nedôsledné a nedostatočné odôvodnenie akéhokoľvek rozhodnutia súdu predstavuje porušenie práva obvineného na obhajobu v širšom zmysle. Obvinený má právo poznať argumentáciu súdu, ktorou odôvodňuje svoje rozhodnutie. Uvedené je dôležité nielen pri rozhodovaní obvineného ohľadne podania opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ale súčasne aj pre možnosť obvineného v rámci podania opravného prostriedku náležite reagovať na argumentáciu súdu v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Z obsahu spisu je nepochybné, že odsúdenému G. P. 3-ročná skúšobná doba podmieneného odsúdenia plynula od 30.10.2015 do 30.10.2018. Súd prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí dňa 29.11.2019, t.j. po uplynutí jednoročnej lehoty od skončenia skúšobnej doby. Aj napriek uvedenému v odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje akákoľvek argumentácia súdu prvého stupňa odôvodňujúca takýto postup. Aj ohľadne tejto skutočnosti je rozhodnutie súdu prvého stupňa pre krajský súd nepreskúmateľné. Vzhľadom k tomu, že už v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa uplynula jednoročná lehota od skončenia skúšobnej doby, je nutné, aby sa súd prvého stupňa v rámci ďalšieho postupu dôsledne vysporiadal aj s ustanovením § 50 ods. 5 Tr. zák.

Záverom krajský súd teda konštatuje, že podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom bolo zistené také pochybenie pri aplikácii procesného práva súdom prvého stupňa, pre ktoré musel z dôvodu podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, pretože zistené pochybenie mohlo mať vplyv na správnosť a zákonnosť výroku napadnutého uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.